

Arrest

**nr. 64 658 van 12 juli 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 12 mei 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 30 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk, doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEKUYPER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Servische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

Op 19 december 2008 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 30 maart 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond.

Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Hoewel betrokkene niet aanhaalt dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art. 9bis van de vreemdelingenwet, wordt deze aanvraag toch bekeken in het licht van deze vernietigde instructies. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen. Het feit dat deze aanvraag niet enkel wordt bekeken in het licht van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zoals deze bestond op het moment van de indiening van de aanvraag, maar ook op basis van de vernietigde instructies, is een gunstmaatregel die aan betrokkene wordt toegestaan.

Aangezien betrokkene pas zou aangekomen zijn in België in december 2008, en hij niet aantoont dat hij zich bevindt in een prangende humanitaire situatie zoals bedoeld in de vernietigde instructies, voldoet hij niet aan de voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van één van de criteria van de vernietigde instructies van 19 juli 2009.

Betrokkene beroept zich op een prangende humanitaire situatie namelijk zijn lang verblijf. Betrokkene beweert dat hij hier al drie jaar zou verblijven. Ten eerste dient hierbij opgemerkt te worden dat betrokkene in 2006 gerepatrieerd is en dat hij zelf verklaart in het begin van december 2008 terug naar België gekomen te zijn. Ten tweede dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet aantoont dat hij hier drie jaar verblijft. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren.

Het feit dat betrokkene geïntegreerd zou zijn (betrokkene zou Nederlands en Frans kunnen spreken), kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Wat betreft de aangehaalde elementen, namelijk een gedwongen terugkeer, legale familie in België, graf van moeder in België, geen gevaar voor openbare orde en geen fraude dient er opgemerkt te worden dat uit de aanvraag art 9bis niet kan worden opgemaakt welke van deze elementen nu bij de ontvankelijkheid (lees: buitengewone omstandigheden), dan wel bij de gegrondheid van het verzoek horen. Art. 9bis van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft het over buitengewone omstandigheden om een aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen bij de burgemeester van de woonplaats waar hij verblijft in België en niet om een verblijfsmachtiging te verkrijgen in het Rijk. Er dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds buitengewone omstandigheden (en dus de ontvankelijkheid) en anderzijds de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen. Met andere woorden: de buitengewone omstandigheden mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde. Er dient vastgesteld dat de advocaat dit onderscheid niet respecteert voor wat betreft bovenstaande elementen. Indien echter geoordeeld zou worden dat deze elementen toch bij de gegrondheid zouden behoren, dan kunnen deze als volgt beoordeeld worden:

Wat betreft het feit dat zijn vader, zus en broers in België wonen; betrokkene verklaart niet waarom dit feit op zich een grond tot regularisatie vormt. Bovendien moet opgemerkt worden dat betrokkene de familieband niet aantoont.

Het argument dat de moeder van betrokkene in België is overleden en begraven, vormt evenmin een grond tot regularisatie aangezien hij steeds een aanvraag kan indienen in het land van herkomst om een visum te verkrijgen voor Kort Verblijf. Zo beschikt hij over de mogelijkheid om het graf van de moeder periodiek te komen bezoeken.

Betrokkene beweert dat zijn fysische en psychische integriteit ernstig bedreigd wordt indien hij zou moeten terugkeren naar haar land van herkomst doch hij legt geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat betrokkene problemen zou ondervinden indien hij zou terugkeren naar het land van herkomst volstaat niet om als grond tot regularisatie aanvaard te worden. Ook het argument dat betrokkene zijn land verlaten heeft wegens de voortdurende spanningen in zijn streek, kan niet aanvaard worden als grond tot regularisatie aangezien betrokkene deze bewering niet staft met bewijzen.

Wat betreft het aangehaalde argument dat er in hoofde van verzoeker geen gevaar bestaat voor de openbare veiligheid en dat hij nooit fraude heeft gepleegd of arglistigheden gebruikt heeft dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 9bis, § 1 van de Vreemdelingenwet.

2.1.1. De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

“Doordat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat het verzoek ontvankelijk doch ongegrond is om reden dat verzoeker niet aantoont dat hij zich bevindt in een prangende humanitaire situatie zoals bedoeld in de vernietigende instructies en hij aldus niet aan de voorwaarden voldoet die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van één van de criteria van de vernietigende instructies van 19 juli 2009;

Terwijl dat artikel 9bis, §1 bepaalt dat de in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument, een machtiging tot verblijf kan aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft;

Dat verzoeker zich heeft beroepen op het criterium van prangende humanitaire situatie;

Dat verzoeker zijn vader, zus en broers in België wonen, dat hij geen verblijfplaats of familie meer heeft in zijn land van herkomst; dat de moeder van verzoeker in België is overleden en begraven; dat verzoeker meerdere jaren in België verblijft; dat verzoeker zijn fysieke en psychische integriteit ernstig bedreigd wordt indien hij zou moeten terugkeren naar zijn land van herkomst; dat verweerder stelt dat deze argumenten geen grond tot regularisatie vormen;

Dat verzoeker geïntegreerd is en verweerder stelt dat dit niet kan weerhouden worden als een grond voor regularisatie en dit niets afdoet aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009; dat deze instructies werden vernietigd;

Dat door de beslissing van verweerder aldus artikel 9bis, §1 van de vreemdelingenwet geschonden wordt;

Het middel is ernstig.”

2.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het middel van de verzoekende partij:

“In zijn enig middel werpt verzoeker een schending op van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De verwerende partij laat gelden dat de gemachtigde over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt in het kader waarvan deze vermog te beslissen de door de vreemdeling aangebrachte elementen al dan niet te aanvaarden teneinde een verblijfsrecht toe te staan.

“De toepassing van het artikel 9, derde lid houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in (R.v.St. nr. 167.847, 15 februari 2007):

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft; of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking genomen worden;

- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister over een ruime appreciatiebevoegdheid.”

Er is op 19.07.2009 een instructie opgesteld waarbinnen, in het kader van de discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris of zijn gemachtigde, een tiental concrete situaties (1.1 - 1.2 en 2.1-2.8) worden opgesomd betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet, die in aanmerking komen voor regularisatie en waarin de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid aldus in het kader van zijn discretionaire bevoegdheid een machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9bis van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 kan toestaan.

Zodoende kunnen de instructies van 19 juli 2009 en art. 9bis van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 niet los van elkaar worden gezien, nu de instructies een verduidelijking inhouden van art. 9bis van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Niettegenstaande de vernietiging door de Raad van State van deze instructies heeft de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid zich, zoals algemeen bekend, geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid (zoals ook uitdrukkelijk gesteld in de bestreden beslissing) deze instructies houdende criteria voor regularisaties verder toe te passen, meer bepaald de vreemdelingen die voldoen aan de opgesomde voorwaarden, te machtigen tot verblijf.

Het feit dat verzoekers aanvraag niet enkel werd bekeken in het licht van artikel 9bis, maar ook op basis van de vernietigde instructies, is een gunstmaatregel die aan verzoeker werd toegestaan.

Zoals reeds gesteld heeft de gemachtigde van de staatssecretaris een ruime appreciatiebevoegdheid bij het beoordelen van de gegrondheid van een aanvraag om machtiging tot verblijf. De omstandigheid dat de gemachtigde de aanvraag van verzoeker onderzoekt in het licht van de criteria van de vernietigde instructie, vormt een invulling van deze appreciatiebevoegdheid. Verzoeker toont in het middel niet aan dat de gemachtigde hierbij kennelijk onredelijk heeft gehandeld of heeft gesteund op een niet correcte feitenvinding. De omstandigheid dat in de bestreden beslissing niet wordt verduidelijkt dat de aanvraag tevens wordt onderzocht in het kader van een appreciatiebevoegdheid die ruimer is dan de criteria vermeld in de instructie, vormt geen motiveringsgebrek. Van belang voor het onderzoek of de materiële motiveringsplicht is nageleefd is zoals gezegd of de gemachtigde handelt in alle redelijkheid en steunt op een correcte feitenvinding. (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, nr. 50 263 van 27 oktober 2010) In casu heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid door verzoeker in zijn aanvraag ingeroepen elementen beoordeeld, doch werd beslist dat verzoekers aanvraag ongegrond was.

De bestreden beslissing maakt hiertoe uitdrukkelijk melding van de volgende elementen:

Hoewel betrokkene niet aanhaalt dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art. 9bis van de vreemdelingenwet, wordt deze aanvraag toch bekeken in het licht van deze vernietigde instructies. Zoals algemeen bekend werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen. Het feit dat deze aanvraag niet enkel wordt bekeken in het licht van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zoals deze bestond op het moment van de indiening van de aanvraag, maar ook op basis van de vernietigde instructies, is een gunstmaatregel die aan betrokkene wordt toegestaan.

Aangezien betrokkene pas zou aangekomen zijn in België in december 2008, en hij niet aantoont dat hij zich bevindt in een prangende humanitaire situatie zoals bedoeld in de vernietigde instructies, voldoet hij niet aan de voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van één van de criteria van de vernietigde instructies van 19 juli 2009.

Betrokkene beroept zich op een prangende humanitaire situatie namelijk zijn lang verblijf. Betrokkene beweert dat hij hier al drie jaar zou verblijven. Ten eerste dient hierbij opgemerkt te worden dat betrokkene in 2008 gerepatrieerd is en dat hij zelf verklaart in het begin van december 2008 terug naar België gekomen te zijn. Ten tweede dient opgemerkt te worden dat betrokkene niet aantoont dat hij hier drie jaar verblijft. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren.

Het feit dat betrokkene geïntegreerd zou zijn (betrokkene zou Nederlands en Frans kunnen spreken), kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Wat betreft de aangehaalde elementen, namelijk een gedwongen terugkeer, legale familie in België, graf van moeder in België. geen gevaar voor openbare orde en geen fraude dient er opgemerkt te worden dat uit de aanvraag art 9bis niet kan worden opgemaakt welke van deze elementen nu bij de ontvankelijkheid (lees: buitengewone omstandigheden), dan wel bij de gegrondheid van het verzoek horen. Art. 9bis van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft het over buitengewone omstandigheden om een aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen bij de burgemeester van de woonplaats waar hij verblijft in België en niet om een verblijfsmachtiging te verkrijgen in het Rijk. Er dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds buitengewone omstandigheden (en dus de ontvankelijkheid) en anderzijds de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen. Met andere woorden: de buitengewone omstandigheden mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde. Er dient vastgesteld dat de advocaat dit onderscheid niet respecteert voor wat betreft bovenstaande elementen. Indien echter geoordeeld zou worden dat deze elementen toch bij de gegrondheid zouden behoren, dan kunnen deze als volgt beoordeeld worden:

Wat betreft het feit dat zijn vader, zus en broers in België wonen; betrokkene verklaart niet waarom dit feit op zich een grond tot regularisatie vormt. Bovendien moet opgemerkt worden dat betrokkene de familieband niet aantoont.

Het argument dat de moeder van betrokkene in België is overleden en begraven, vormt evenmin een grond tot regularisatie aangezien hij steeds een aanvraag kan indienen in het land van herkomst om een visum te verkrijgen voor Kort Verblijf Zo beschikt hij over de mogelijkheid om het graf van de moeder periodiek te komen bezoeken.

Betrokkene beweert dat zijn fysische en psychische integriteit ernstig bedreigd wordt indien hij zou moeten terugkeren naar haar land van herkomst doch hij legt geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat betrokkene problemen zou ondervinden indien hij zou terugkeren naar het land van herkomst volstaat niet om als grond tot regularisatie aanvaard te worden. Ook het argument dat betrokkene zijn land verlaten heeft wegens de voortdurende spanningen in zijn streek, kan niet aanvaard worden als grond tot regularisatie aangezien betrokkene deze bewering niet staft met bewijzen.

Wat betreft het aangehaalde argument dat er in hoofde van verzoeker geen gevaar bestaat voor de openbare veiligheid en dat hij nooit fraude heeft gepleegd of arglistigheden gebruikt heeft dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

De bovenvermelde motieven volstaan opdat zou komen vast te staan dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid binnen zijn discretionaire bevoegdheid geenszins op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat verzoekers aanvraag ongegrond is.

“Zoals reeds gesteld heeft de gemachtigde van de staatssecretaris een ruime appreciatiebevoegdheid bij het beoordelen van de gegrondheid van een aanvraag om machtiging tot verblijf. De omstandigheid dat de gemachtigde de aanvraag van verzoeker onderzoekt in het licht van de criteria van de vernietigde instructie, vormt een invulling van deze appreciatiebevoegdheid. Verzoeker toont in het middel niet aan dat de gemachtigde hierbij kennelijk onredelijk heeft gehandeld of heeft gesteund op een niet correcte feitenvinding. (...)” (R.v.V., nr. 50 263 van 27 oktober 2010, onderlijning toegevoegd).

De verwerende partij laat gelden dat verzoekers beschouwingen geen afbreuk kunnen doen aan de bestreden beslissing.

De gemachtigde heeft in casu door verzoeker ingeroepen elementen beoordeeld, en aangegeven om welke redenen deze niet volstonden om aan verzoeker een machtiging tot verblijf toe te kennen.

Het loutere gegeven dat verzoeker het niet eens is met deze appreciatie van de gemachtigde, kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Verzoekers beschouwingen kunnen geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing, die terecht werd genomen binnen de ruime discretionaire bevoegdheid waarover de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid beschikt.

Waar verzoeker voorhoudt dat hij wel zou voldoen aan de voorwaarden gesteld door art. 9bis van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, beoogt hij kennelijk een feitelijke herbeoordeling van zijn dossier door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, hetgeen niet kan worden toegestaan.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent ter zake een marginale toetsingsbevoegdheid uit en is niet bevoegd zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624 van 7 december 2001).

Het enig middel kan niet worden aangenomen.”

2.1.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet bepaalt als algemene regel dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Luidens artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan, in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, het hem evenwel worden toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voor-

handen te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;

- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

In casu werd de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De Raad wijst erop dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in het kader van de beoordeling van een aanvraag die overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet werd ingediend een zeer ruime appreciatiebevoegdheid heeft (RvS 31 januari 2001, nr. 92.888).

In casu diende de verzoekende partij op 19 december 2008 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 14 januari 2009 heeft de verzoekende partij haar aanvraag geactualiseerd. De verzoekende partij voerde de volgende elementen ten gronde aan:

“Mijn verzoek tot machtiging is gebaseerd op twee gronden zoals omschreven in de Omzendbrief dd. 19 februari 2003.

Mijn verzoeker verblijft in België en kan zich niet wenden tot een consulaat of Ambassade in het buitenland, vervoegd in deze materie.

Wat de gedwongen terugkeer betreft naar zijn land, heeft mijn verzoeker moeten vaststellen dat dit vol gevaar is voor zijn fysieke en psychische integriteit. Mijn verzoeker heeft zijn land verlaten gezien de voortdurende spanningen in zijn streek, waarvan hij ook het slachtoffer werd. De buitengewone omstandigheden zijn daarin gelegen.

Aanvraag tot machtiging wegens het feit dat verzoekende partij onredelijk lang op een definitieve beslissing nopens zijn verblijfsaanvraag moet wachten (titel I).

Mijn cliënt verbleef dus reeds naar dan drie jaar in België in afwachting van een definitieve beslissing omtrent zijn verblijf. In januari 2006 is hij naar zijn land teruggekeerd. Aldaar kon hij niet overleven en moest zijn zuster P.S. maandelijks financieel bijspringen. De toestand in zijn land werd onmogelijk en hij diende begin december 2008 terug te keren naar België.

Mijn cliënt is bovendien inmiddels goed geïntegreerd: hij volgt Nederlandse les en is na één jaar tijd het Nederlands en Frans zo goed als machtig, wat erop duidt dat hij de wil heeft om zich zo goed mogelijk te integreren. Er dient opgemerkt dat al zijn familieleden in België verblijven: zijn vader, 2 broers en zuster. Deze laatste heeft zelfs de Belgische nationaliteit. Zijn moeder is hier gestorven en is alhier begraven. Hij woont thans samen met mevrouw S.V. (...), geboren te Split op 29.03.1966, van Belgische nationaliteit, wonende te (...).

Tenslotte bestaat er in hoofde van verzoeker geen gevaar voor de openbare veiligheid en heeft verzoeker tijdens zijn verblijf nooit fraude gepleegd of arglistigheden gebruikt.

Hoe dan ook verkeert verzoeker in een dermate prangende situatie dat de machtiging tot verblijf in het Rijk de enige oplossing is.

Verzoeker verbleef hier reeds meer dan vier jaar. Dit is een lange termijn zodat het menselijkerwijze onredelijk zou zijn om hem het verder verblijf alhier thans onmogelijk te maken.

Vanuit menselijk standpunt is een beslissing nopens het verblijf van verzoeker van zo'n fundamenteel belang zijn leven zal daardoor blijvend worden gedetermineerd – dat het Algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van de redelijke termijn, met de meeste klem moet worden toegepast.

O.m. Van Damme, M; “het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel” in Opdebeek, I. Algemene beginselen van Behoorlijk Bestuur, Deurne, Kluwer, 1993, 121 en Opdebeek, I., Rechtsbescherming tegen (...) van bestuur, Brugge, Die Keure, 1992, nr. 222 e.v.).

Huidig verzoek tot verblijfsmachtiging wil dan ook als humanitair motief invoeren dat verzoeker zich gedurende zijn verblijf op een uitstekende wijze heeft geïntegreerd en poogt door, Nederlands te leren en het volgen van diverse leergangen dit proces zo spoedig mogelijk af te ronden.

Het was en is verzoeker volstrekt onmogelijk de aanvraag via de gewone procedure in te dienen. Het spreekt voor zich dat ik mij i.v.m dit dossier ter Uwer beschikking houd.”

Uit de bestreden beslissing blijkt uitdrukkelijk dat geantwoord werd op de verschillende elementen uit de aanvraag van de verzoekende partij:

- Verzoeker beroept zich op een prangende humanitaire situatie, namelijk zijn lang verblijf. Verzoeker beweert dat hij hier al drie jaar zou verblijven. Ten eerste dient hierbij opgemerkt te worden dat verzoeker in 2006 gerepatriëerd is en dat hij zelf verklaart in het begin van december 2008 terug naar

België gekomen te zijn. Ten tweede dient opgemerkt te worden dat verzoeker niet aantoont dat hij hier drie jaar verblijft. Het is aan verzoeker om op zijn minst een begin van bewijs te leveren.

- Het feit dat verzoeker geïntegreerd zou zijn (verzoeker zou Nederlands en Frans kunnen spreken), kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie.

- Wat betreft het feit dat zijn vader, zus en broers in België wonen: verzoeker verklaart niet waarom dit feit op zich een grond tot regularisatie vormt. Bovendien moet opgemerkt worden dat verzoeker de familieband niet aantoont.

- Het argument dat de moeder van verzoeker in België is overleden en begraven, vormt evenmin een grond tot regularisatie aangezien hij steeds een aanvraag kan indienen in het land van herkomst om een visum kort verblijf te verkrijgen. Zo beschikt hij over de mogelijkheid om het graf van zijn moeder periodiek te komen bezoeken.

- Verzoeker beweert dat zijn fysieke en psychische integriteit ernstig bedreigd wordt indien hij zou moeten terugkeren naar zijn land van herkomst, doch hij legt geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan verzoeker om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat verzoeker problemen zou ondervinden indien hij zou terugkeren naar zijn land van herkomst volstaat niet om als grond tot regularisatie aanvaard te worden. Ook het argument dat verzoeker zijn land verlaten heeft wegens de voortdurende spanningen in zijn streek, kan niet aanvaard worden als grond tot regularisatie aangezien verzoeker deze bewering niet staft met bewijzen.

- Wat betreft het aangehaalde argument dat er in hoofde van verzoeker geen gevaar bestaat voor de openbare veiligheid en dat hij nooit fraude heeft gepleegd of arglistigheden gebruikt heeft, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Daarenboven wijst de verwerende partij in de bestreden beslissing op de vernietiging door de Raad van State van de instructies van 19 juli 2009 maar wijst zij ook op het feit dat de staatssecretaris zich geëngageerd heeft om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie, zoals beschreven in de instructies, te blijven toepassen. Hoewel de verzoekende partij zich niet uitdrukkelijk op deze instructie beroepen heeft, heeft de verwerende partij in casu bij de beoordeling van de elementen van de aanvraag rekening gehouden met de criteria zoals bepaald in de instructies van 19 juli 2009. In de bestreden beslissing werd gesteld: *“Aangezien betrokkene pas zou aangekomen zijn in België in december 2008, en hij niet aantoont dat hij zich bevindt in een prangende humanitaire situatie zoals bedoeld in de vernietigde instructies, voldoet hij niet aan de voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van één van de criteria van de vernietigde instructies van 19 juli 2009. (...) Het feit dat betrokkene geïntegreerd zou zijn (betrokkene zou Nederlands en Frans kunnen spreken), kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.”*

In haar verzoekschrift herhaalt de verzoekende partij een aantal elementen uit haar aanvraag, benadrukt ze dat ze geïntegreerd is en stelt ze dat de bestreden beslissing artikel 9bis, §1 van de Vreemdelingenwet schendt. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat omstandig geantwoord werd op de elementen ten gronde van de verzoekende partij. Op geen enkele wijze toont de verzoekende partij aan dat de appreciatie kennelijk onredelijk of willekeurig is. In zoverre het de bedoeling van de verzoekende partij lijkt te zijn om aan de hand van haar korte betoog haar aanvraag te laten heronderzoeken door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dient erop gewezen te worden dat het niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort zijn beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in de plaats te stellen van de beoordeling gemaakt door de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen.

In de mate dat uit het middel dient afgeleid te worden dat de verzoekende partij de bestreden beslissing bekritiseert omdat deze ook de toepassing van de vernietigde instructies onderzoekt merkt de Raad op dat deze grief belang ontbeert, nu deze criteria voorzien in een bijkomende gunstmaatregel en de verzoekende partij nalaat aan te tonen dat zij enig voordeel kan putten uit het buiten beschouwing laten van de gegrondheidselementen voorzien in de instructie van 19 juli 2009.

Het middel is ongegrond

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN